

סמל מטיאס יואב
2283483

בן דבורה ומנחם

נולד ב- לי אדר א' תשי"ז 3.3.1957

התגייס לצה"ל ב- 10.2.1976

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- כ"ה שבט תשל"ח 2.2.1978

בעת מילוי תפקידו.

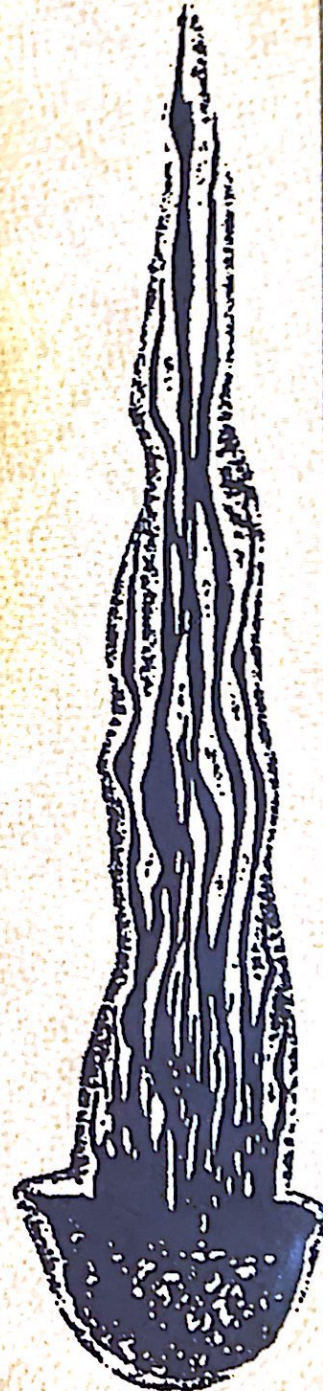
מטיאס, יואב

בן מנחם ודבורה. נולד ביום ל' באדר א' תשי"ז (3.3.1957) בחולון. בילדותו עזבה משפחתו את העיר חולון והשתקעה בקיבוץ פרוד. יואב למד בבית-הספר היסודי בפרוד ואחרי-כן בבית-הספר התיכון האזורי של המועצה המקומית סולם-צור. יואב היה נער נאה, בעל הופעה גברית ואצילה. הוא היה מלא שמחת-חיים, האמין בחיי הרגע ובצורך לנצל את הנאות החיים ולהכיר את כל מכמניהם. הוא זכה להצלחה רבה אצל בנות המין היפה ויחד עם ידידותיו הרבה לטייל כארץ, בילה במסיבות ונטל חלק בפעילות חברתית ותרבותית ענפה. יחד עם חבריו היה חבר בתנועת 'הנוער העובד והלומד'. היה בעל נפש רגישה ועדינה והרבה לקרוא ספרים ובייחוד קרא שירה.

יואב גויס לצה"ל במחצית פברואר 1976 והוצב לחיל המשטרה-הצבאית. משום שסוג בריאותו היה נמוך, עקב מחלת-כליות שלקה בה בילדותו. יואב, ששאף לשרת ביחידה קרבית, לא השלים עם שירותו ביחידת-שירותים ובמשך שנתיים ניהל מאבק בלתי-פוסק כדי להעלות את סוג הבריאות שנקבע לו. עקשנותו ודבקותו במשימה שנטל על עצמו הביאו, לבסוף, לכך שהוא הועבר לחטיבת גולני. אף-כי היה חייל ותיק, התחיל את דרכו בחטיבה כחייל מהשורה והשתתף באימוני ההכשרה של חיילי החטיבה.

ביום כ"ה בשבט תשל"ח (2.2.1978) נפל בשעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בקיבוץ פרוד. השאיר אחריו הורים ואח.
במכתב-תנחומים למשפחה כתב מפקדו: "...הוא עשה עלי רושם של בחור חזק ונמרץ ועם רצון עז להשקיע ולהצליח. הוא השקיע את כל מרצו ויכולתו להשתלב בחיי הפלוגה והגודד מבחינה חברתית ומקצועית, הוא עשה זאת בהצלחה רבה. בהבנה וברוח של התנדבות."

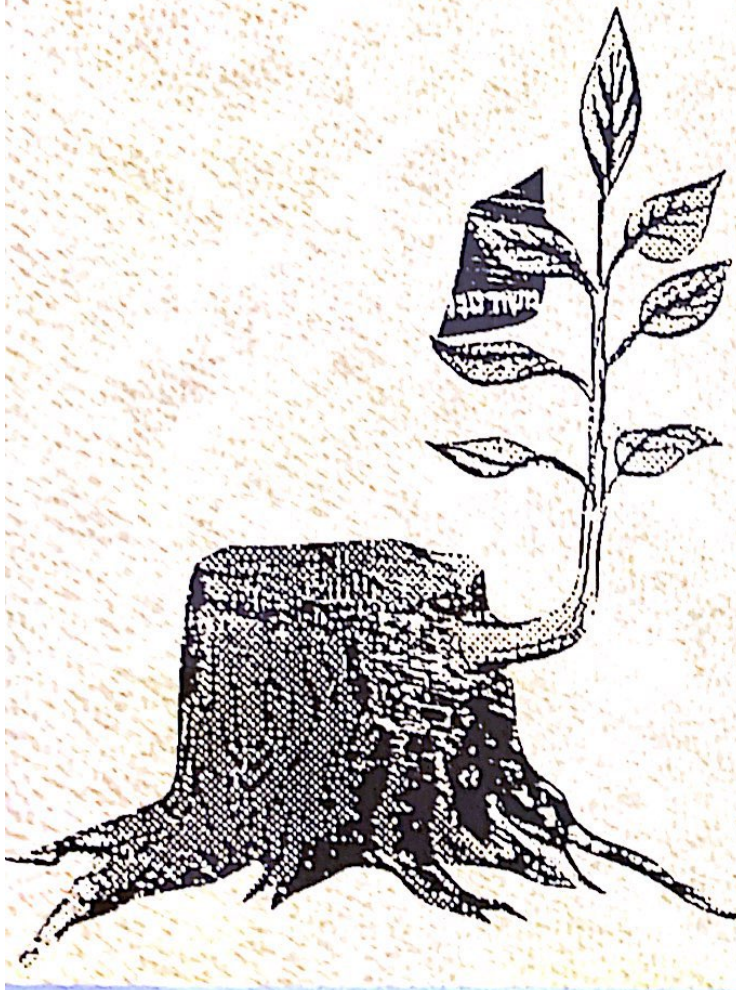
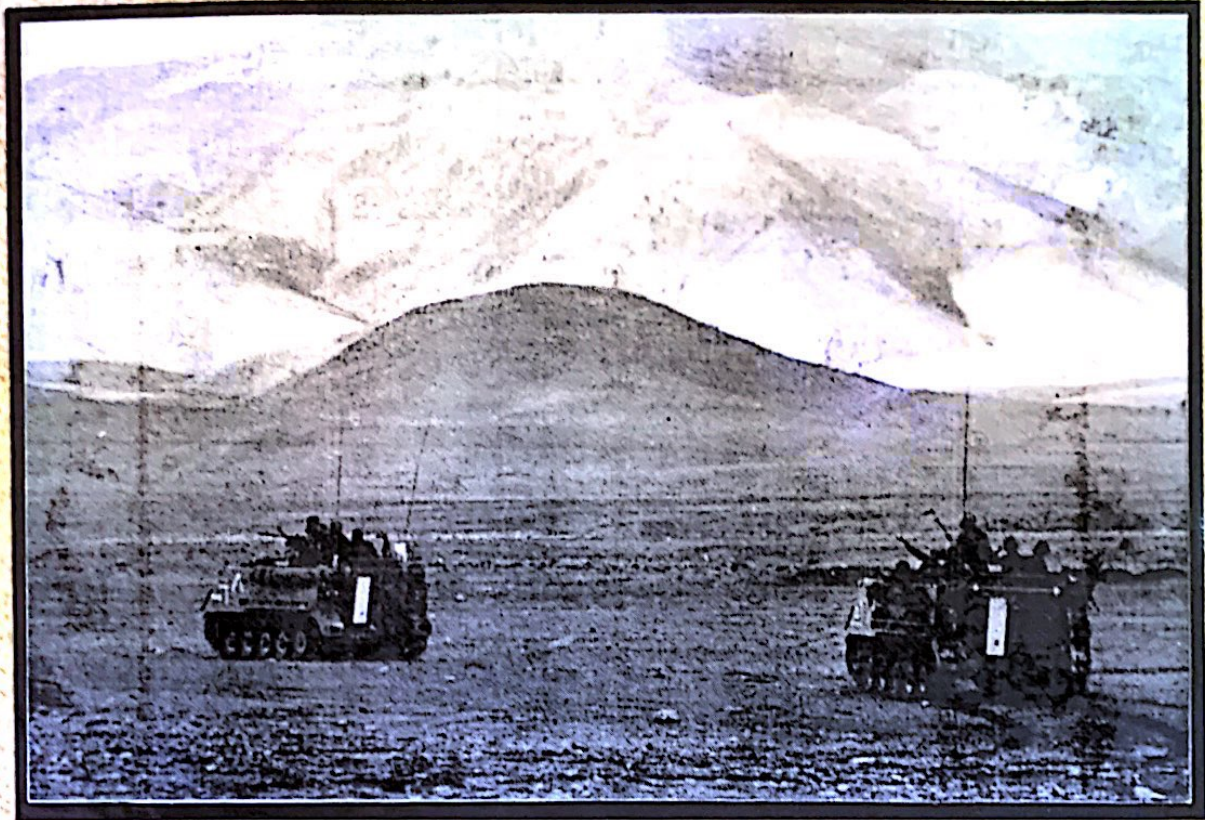

באימונים

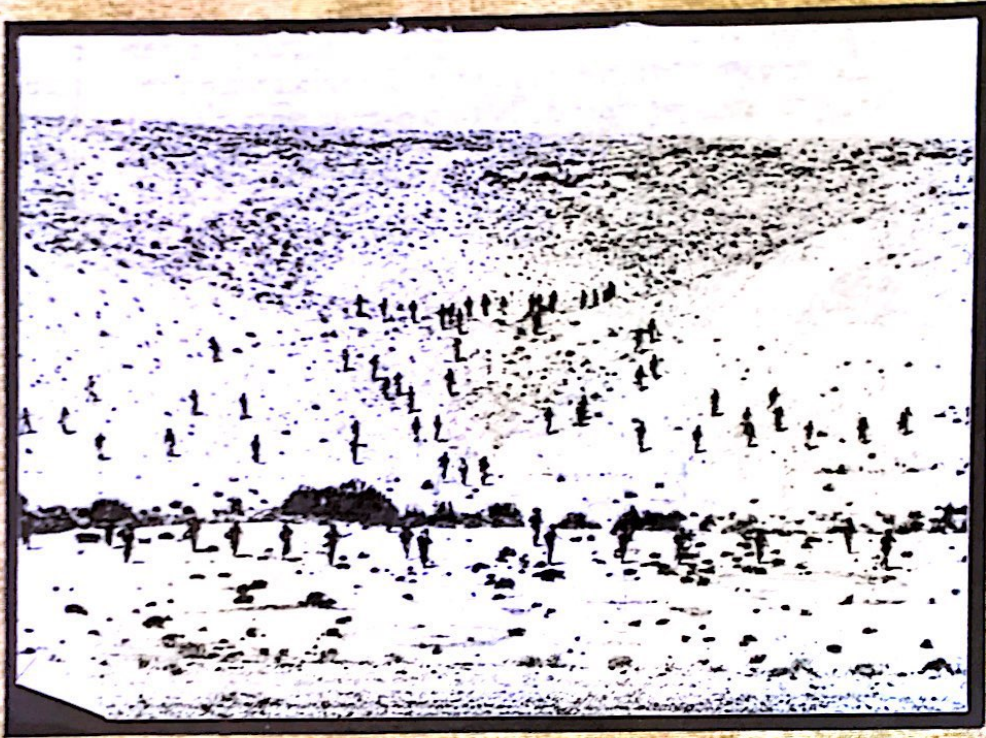

איזור נפילתו של יואב ז"ל

**"הבוקע" - מקום נפילתו
של יואב ז"ל**

**ת.נ.צ.ב.ה.
מטיאס יואב
1957-1978**

...אך נכבד את כולם
את יפה הבלגית והחלואי
כי רעות שבעלות, לעולם
לא תתן את לבן לשכוח.
אדבה מקודשת בדם
את תשובי בנינו לפרוח.

חיים גרי.

המכתב האחרון של יואב

30.1.78

שלום רב לכם הורים יקרים

קבלתי את כל הדברים ששלחתם עם דני. זה היה נהדר. כמו שכתבתי לכם, כנראה שביום שישי אני אגיע הביתה (אני מקווה בכל אופן).

שמחתי לשמוע שארי כתב הביתה ואצלו הכל בסדר. גם אצלי הכל בסדר. לא חסר לי כלום, חוץ מהבית. בקשר לתוכנית שאמרתי לכם עם ההורים של רוחל'ה, אז התכוונתי רק אחרי יום הזכרון של בובי.

אבל אבא, אם אתה יכול, תבקש מצביצ'קו רכב. יש לי איזה חבר מהצבא שיכול להיות שהוא יבוא אלי וניסע יחד לרמה או לחרמון, בינתיים זה רק תוכנית, נראה, מה יהיה. מה לעשות, אני אוהב לעשות הרבה תוכניות, אבל מה שקורה, שרק מעט מצליחות טוב, כאן אני אסיים, כאשר אני מקווה להתראות בשבת. אז הרבה נשיקות חמות.

מבנכם האוהב
יואב

"יהי זכרו ברוך"

יואב מטיאס ז"ל

כותבים לזכרו

יואב החמוד שלי

לא ... לא ... זה לא יתכן שנלקחת מאיתנו ...
ולא אראה אותך יותר.
זה לא יתכן, הרי רק היום קבלנו ממך מכתב,
שמחר תבוא הביתה לרגילה, עם סיום האימונים
בגולני.
גם ארי שלח לנו קסטה מציריך שאצלו הכל בסדר
והכנתי לך את העוגה שאתה אוהב.
ועשינו נקיון בדירה יחד עם אבא, כאשר תגיע
הביתה, שהכל יהיה יפה ונעים.
ממש יום נהדר: מכתב ממך עם בשורה טובה
שנראה אותך מחר, וגם קסטה מארי.
אמרתי לאבא: "איזה יום נהדר יש לנו היום".
היום הנהדר ... הגיע לקיצו.

לפנות ערב דפקו בדלת והודיעו לנו: "הבן שלכם נפל."
מה זאת אומרת נפל?
"יואב הבן שלכם נפל ואיננו."

לא זה לא יתכן רק לפני שעות מספר קבלנו מכתב ממנו שמחר יבוא הביתה לרגילה.
עולמי חשך עלי ועל אבא,
ארי טרם ידע על האסון הנורא שיואב איננו.
הזכרון המכאיב ביותר, שרק שבועיים עברו מאז שהיית בבית לחופש, ובקשת את אבא,
שיקפיץ אותך עם הריקשה לכביש, כי הציוד היה יותר מדי כבד.
לא ידענו באותה שעה קצרה,
כי זאת שעת פרידה, שיותר לא נראה אותך.

אנו חשים ויודעים, כי אבד לנו
היקר בעולם.
עם אבדן יואב נהרס עולמי.
אין טעם לחיות.
"אסור לנו לחשוב כך", אמר אבא,
"כי יש לנו עוד בן יחיד, למענו אנו
צריכים לחיות, ולהיות חזקים".
אין כוח בעולם שיעמוד מול
הכאב הנורא. מאין לוקחים
את הכוח, לעמוד באסון הנורא
שפקד אותנו?

יואב חמודי שלי זה לא יתכן שלא
אראה אותך יותר,
ואת החיוך המתוק שלך.
אהבת את השמחה והצחוק
וכך נזכור אותך יואב חמודי
עדין הנפש, עם החיוך הנצחי.

יואב שלנו, הטוב.
דמותך - בביתנו ואתנו תמיד.

אני משתדלת לא לבכות,
כי אני יודעת שלא רצית בכך.

בליבנו איך יותר שמחת חיים,
כי אבד לנו משהוא שאיך לו תמורה.

כמה תפילות ובקשות לחשו שפתותי,
שאלוהים ישמור עליו, ושיחזור בשלום הביתה.
לא הועיל שום שכנוע בעולם, שישאר במשטרה צבאית.
קיוויתי שלא יצליח.

אך יואב המשיך בעקשנותו ובתיקווה, כי יצליח
ויגיע למטרתו המבוקשת להיות קרבי.

כזה היה יואב - בחייו.

אהבו אותך בשל עדינותך,
ואני אהבתיך כשהיית צוחק, ובוכה,
או עצוב וכועס והייתי מאושרת
שגם אתה אהבת אותי ואת כולנו.

ואנו כולנו אהבנו אותך.
ודמותך תישאר איתנו לנצח.

יהיה זכרך ברוך

אמא

יואב אחי !

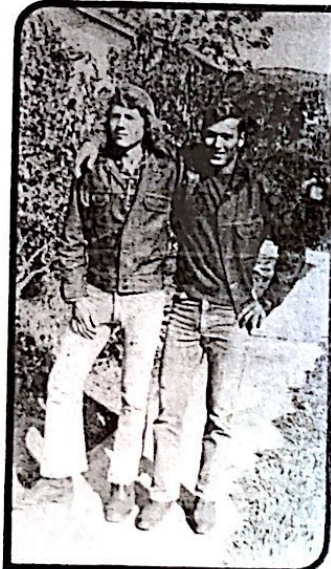
כבר יותר משנה עברה ואחי איננו.
אמרו לי אז, אחיך נהרג מחלק של כדור שפגע
בחבית וחזר. חזר לראשו היפה ופגע ברקתו.
כך אמרו לנו, בתרגיל סיום של "גולני" זה
קרה. ובסיום התרגיל מפקדים בכירים שם
עומדים, ונואמים איך היה מוצלח התרגיל.
ולא הזכירו בחצי מילה את זכרו של בחור
שנהרג זה עתה, ממש בסיום התרגיל. ושאותו
בחור ששמו יואב נלחם נגד בירוקרטיה צבאית
עניפה במשך שנתיים תמימות כדי להגיע
לחטיבה זו ולתרגיל זה,
ולמוות שכזה,
ולהתעלמות שכזאת.

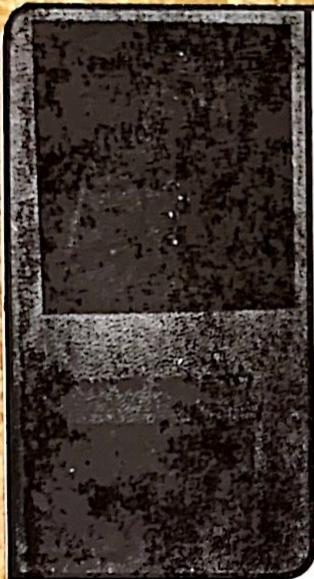
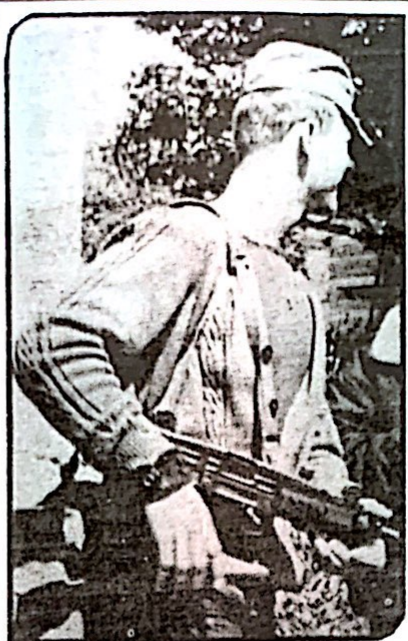
אבל עכשיו אין זה משנה אם הזכירו את שמו או לא.
אנחנו עכשיו צריכים לחיות עם דבר נורא שכזה.

אחי הצעיר ממני בארבע שנים. אחי היפה והחסון
והאדיב. כל כך התגאתי בו, כל כך הערצתי אותו,
אהבתי אותו כפי שאדם אוהב את היקר לו מכל.
ועכשיו צריך להשלים עם אובדן כזה, צריך להבין שלא
אראה את יואב יותר. והראש לא תופס, לא משלים ולא
מבין. והזמן עובר וקשה יותר.

נשארו רק תמונות. תמונות כל כך יפות שאומרות:
היה לכם טוב ויפה ביחד, מאושרים הייתם.
ועכשיו, סוף לכל אושר, סוף לכל גיל ושמחה.
רק געגועים ורצון להרוס הכל בגלל מה שקרה.
אין לי יואב יותר.

ארי

דברים לזכרו של יואב

רק מי שהתנדב לשרת בחיל קרבי מסוגל להבין את הרצון העז הזה להיות בחיל קרבי ...

רק מי שחי את חיי השדה, האימונים בחורף ובקיץ, הפעילות המבצעית, האחריות היומיומית ויותר מכל, היחסים האישיים והרעות בין החיילים ומפקדים כאחד, מסוגל להבין שאין להם תחליף הולם בשום יחידה אחרת.

וברור שמי שהחליט אחרי כשנתיים של שרות במשטרה צבאית להתנדב לשרת בגולני הגיע גם הוא למסקנה הזאת.

היה לי ברור שמי שנאבק זמן כה רב על הזכות לשרת בגולני, יעמוד במשימה הקשה למרות חוסר הנסיון, למרות השוני העצום בין הפיקוד שם, לפיקוד בגולני, למרות החומר הרב שיצטרך ללמוד ולתרגל ולמרות הקשיים ...

יואב ז"ל הגיע לפלוגה בחנוכה תשל"ח בתחילת אימון החורף על מחברת הראיונות הפלוגתית היו מצוטטים דבריו של בן גוריון:

"... לא די שיידע המפקד את מלאכתו, עליו להיות אוהב האדם, שהחיל שנשלח אליו יהיה יקר לו, שיאהב אותו ובעיקר שיעורר אמון בחיל ובאם החיל.

... הדבר תלוי במפקדים שיהיו לנו. אם המפקדים יעוררו את האמון, את האהבה ואת הדבקות בחיילים שלהם, תדע כל אם עבריה שמסרה גורל בנה לידי מפקדים ראויים לכך."

אני מאמין שדברים אלה היו מתקיימים לגבי יואב ז"ל כמפקד בגולני, ואני רוצה להאמין ולקוות שאתם הוריו של יואב לא תאבדו את האמון בצבא ובמפקדיו למרות הגורל שפקד את יואב בנכם!

חנן מוסקוביץ

ת.פ.

צבא הגנה לישראל

יחידת דואר צבאי 2766

ט"ו אדר א' תשל"ח

22 פברואר 1978

משפחת מטיאס היקרה,

בגכם סמל יואב מטיאס נפל בתאריך: כ"ה שבט תשל"ח, 2 פבר' 78, בתרגיל אש גדודי מסכם בפסגרת אימון חורף בשטח אש "בוקע" שליר העיר "יריחו".

יואב הגיע לגדוד כשלושה חודשים לפני כן בתקופה בה התארגן הגדוד לקראת האיסוף, וביקש להתקבל אצלי לראיון. הניסוס המיוחר סבר שגך את תשומת ליבי. הוא סיפר לי בקצרה את קורות חייו והתעכב במיוחד על תקופת שרותו הצבאי במשטרה הצבאית.

הוא ביסה להסביר לי בפשטות האופינית לו, עד כמה הוא חסר סיפוק ראיון מרוצה משירותו. הביקש את עזרתי שאעשה כל סאמץ להעבירו ליחידה קרבית לגדוד ב"גולני".

ימים מספר לאחר מכן המייצב שוב כשכולו מאושר ובפיר כסדרה שאכן השיג את סנוקשו. הוא עשה עלי רועש של בחור חזק דגמרוץ ועם רצון עז להשקיע ולהצליח. שיבצתי אותו לפלוגה מבצעית בגדוד ועקבתי אחר השתלבותו במסך תקופת האיסוף. הוא השקיע את כל סירצו ויכולתו על כבת להשתלב בחיי הפלוגה והגדוד. מסיימה חכרהית ומקצועית, הוא עשה זאת בהצלחה רבה, בהנכה וברוח התנדבותיות ובה.

בתרגיל הגדודי המסכם בפגע יואב ובהרג מפגיעת גתז של כדור עבודה מבשקו רביחז לדאור.

סרתו הטראגי הכה בתרהסה את כל יחידתו. חבריו לא ישכחו אותו. הכאב גדול והצער הוא עמוק, אשרי המשפחה שגולה ותנכה בן שכזה. קבלו את השותפותי הכנה והשתתפות חבריו ליחידה בצערכם העמוק.

זיו ציון, רט"ב

מפקד היחידה

מכתב שכתב יואב, ובו הוא מסביר כמה רצה להיות ביחידה קרבית

20/3/76

שלום רב לך צביצ'קו

ביום ראשון אני מתחיל את קורס השוטרים ואני מסיים אותו ב-23 לאפריל.
לכן אני כותב לך.

אני כולי תקווה שתוכל להוציא אותי מהבוץ הזה שנכנסתי אליו. יום שישי הבא
כנראה אני לא אהיה בבית, אבל אתה תוכל לכתוב לי או למסור להורים שלי מה היו
התוצאות של השיחה שלך עם אלוף פיקוד המרכז. וכל מה שמחזיק לי את המצברות,
זאת התקווה שקיימת שאומנם תוכל לעשות משהו להוציא אותי מפה.

ואני מעוניין להגיע ליחידה קרבית כמו שריון, גולני וכו'. אז כבר עכשיו אני
רוצה להודות לך על כל מה שאתה עושה למעני, ואני מקווה שבאמת תצליח.

תנסה להסביר לו את המצב, שאני מעוניין להיות ביחידה קרבית, ומשטרה צבאית
לא בשבילי ופשוט מה שאני תורם במשטרה צבאית, זה לא מה שאני מסוגל לתרום
ביחידה קרבית. והרבה חברה יצאו מפה, עם פרוטקציה קטנה. לכן אני מאמין כמעט
ב-100% שאלוף פיקוד המרכז יכול להוציא אותי מפה בלי בעיות.

ופשוט אני רוצה להסביר לך, לי זה מאוד עקרוני, וזה דבר שיכול להשפיע לכל
החיים, סדיר+מילואים, וכל הזמן שאפתי להיות ביחידה קרבית כל מה שכלול בזה.

ומאז שאני במשטרה צבאית רוב הזמן אני מדוכא, וברגע שאני מתחיל לחשוב על
העתיד, אז אני הופך להיות יותר מדוכא, מכיוון שכל החיים שלי, אני אשאר במשטרה
צבאית אני אף-פעם לא אשלים עם מצב כזה. ואני יודע שאני מתאים ורוצה להיות
ביחידה קרבית. טוב צבי כאן אני אסיים, ואני באמת רוצה להודות לך, ואני באמת כולי
תקווה שתצליח ושבאמת הבנת עד כמה זה חשוב לי שאני לא אהיה במשטרה צבאית.

חודה לך. שלום ולהתראות ובהצלחה,

שלך יואב מטיאס

כי שהמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

דמעות של מלאכים
מדוע הם בוכים המלאכים?
אולי בגלל
שזה לא קל
להיות מלאך
בעולם עצוב כל כך

כי שהמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

וגם אנחנו כאן
דוצים לבכות יחד איתם
מה לעשות?
דוצים לבכות
והדמעות אינן יורדות
הדמעות אינן זולגות

